

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718206393
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718206393.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. P. XXX/XX, XXX XX V., zast. JUDr. Alena Cvopová, advokátka, so sídlom Nográdyho 37, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 3 831,81 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Csp/79/2018 - 111, zo dňa 08. novembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2 405,- eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. II. Vo vyšnej časti istiny 1 426,81 eur a vyčíslených úrokov, nevyčíslených úrokov, nevyčíslených úrokov z omeškania žalobcu zamietá. III. Súd určuje neprijateľnú podmienku v článku 5 bod 1 písm. e) Vyhlásenia dlžníka zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, že bol žalovaný oboznámený s Obchodnými podmienkami, VOP, reklamačným poriadkom a Sadzobníkom poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ich obsahom súhlasí a svojím podpisom potvrdzuje, že Obchodné podmienky prevzal spolu so zmluvou a zobral na vedomie, že VOP a Sadzobník poplatkov sú pre neho k dispozícii na obchodných miestach Sberbank a na internetovej stránke. IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.“

2. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd prednostne skúmal aktívnu legitimáciu žalobcu, nakoľko žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Sberbank, Slovensko, a . s., IČO:17321 123. Súd mal preukázané výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Žilina, že spoločnosť Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951 je právnym nástupcom v dôsledku zlúčenia zrušenej spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s., so sídlom Vysoká 9, Bratislava, IČO: 17 321 123 od. 01.08.2017. Žalobca je aktívne legitimovaný v spore.

3. Súd konštatuje uzatvorenie vyššie uvedenej zmluvy dňa XX.XX.XXXX. Nadväzne sa zaoberal námietkou žalovaného (bod 10. odôvodnenia rozsudku), že je nutné vyhlásiť za neprijateľnú podmienku uvedenú v článku 5 bod 1 písm. e) Vyhlásenia dlžníka v Zmluve o úvere číslo XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, v znení, že „žalovaný bol oboznámený s obchodnými podmienkami, VOP, Reklamačným poriadkom a Sadzobníkom poplatkov, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s ich obsahom súhlasí a svojím podpisom potvrdzuje, že obchodné podmienky prevzal spolu so zmluvou a zobral na vedomie, že VOP a Sadzobník poplatkov sú pre neho k dispozícii na obchodných miestach Sberbank a na internetovej stránke.“ Súd zistil, že tieto vymenované listiny nie sú podpísané žalovaným, preto určil v súlade s citovanými ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. l) a § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, že článok 5 bod. 1 písm. e) zmluvy, je neprijateľná zmluvná podmienka, pričom súd zohľadnil i to (na čo upriamil pozornosť v rámci svojej procesnej obrany žalovaný), že žalobca dostal od SOI pokutu dňa

11.03.2014 pod číslom H vo výške 6000,- eur za porušenie ust. § 4 ods. 2 písm. b) v nadväznosti na ust. § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa za zistené porušenie povinností predávajúceho neupierať spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa - ide o konkrétne o článok 5 Vyhlásenie dlžníka, článok 9 Záverečné ustanovenia body 6., 8.. Správny orgán uviedol, že uvedená podmienka je neprijateľná z dôvodu, že je v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Touto zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka formulárovou zmluvou s vopred pripravenými textom neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa so súčasťami úverovej zmluvy ako aj v otázke oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, VOP, Sadzovníkom poplatkov.

4. Súd sa zaoberal tiež námietkou žalovaného, že pri uvedení celkových nákladov s úverom sú tieto uvedené vo výške 7 489,20 eur, avšak podľa informácií pre spotrebiteľa ako RPMN - podľa rozpisu a výšky splátok, ktorých je 120 podľa amortizačnej tabuľky, celkové náklady predstavujú sumu 7 484,04 eur, čo je rozpor s nákladmi uvedenými ako celkové náklady spojené s úverom, čo predstavuje RPMN. To má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd si osvojil tento názor žalovaného, stotožňuje sa s ním, a preto súd nepriznal žalobcovi žalobou uplatnené úroky a úroky z omeškania a v tejto časti žalobu zamietol. Žalovaný zaplatil v prospech úveru sumu 2 395,- eur, čo predstavuje 38 splátok, zaplatená istina predstavuje sumu 1 063,08 eur (nie sumu 968,19 eur ako uvádza žalobca v žalobe), potom má žalovaný na istine doplatiť žalobcovi ešte sumu 2 405,- eur (takú sumu vypočítal a je ochotný zaplatiť aj žalovaný). Súd prisúdil žalobcovi sumu 2 405,- eur a v časti istiny 1 426,81 eur žalobu zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, kedy strany mali vo veci úspech len čiastočný vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

7. Žalobca namieta, že celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom uvedené v zmluve (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť) sú uvedené v správnej výške a zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (62,41 eur) t.j. 7 489,20 eur. Uvedené je v súlade s ust. § 2 písm. g) a písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. . Nakoľko poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 0,- eur, nezarátal sa do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom a to ani žiadne ďalšie poplatky.

8. V nadväznosti na uvedené je v zmluve správne uvedená aj výška RPMN hodnotou 9,92 %. Jej výpočet je v súlade so zákonom v zmysle uvedeného vzorca výpočtu. V prípade pochybnosti súdu o správnosti výpočtu RPMN a súladu so zákonom mal súd nepochybne vykonať dokazovanie znalcom, nakoľko výpočet RPMN podľa zákonom stanovenej rovnice vyžaduje odborné matematické znalosti. Podporne poukazuje na rozhodnutia všeobecných súdov v obdobnej veci - KS V BB sp. zn. 43Co/19/2017 zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 13Co/150/2017 z 24.04.2018, KS Košice sp. zn. 9Co/114/2017 zo dňa 16.01.2018 atď. z ktorých vyplýva rovnaký záver, o nedostatočných dôvodoch pri rozhodovaní súdov nižšieho stupňa o tom, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN resp. je uvedená v neprospech spotrebiteľa.

9. Žalobca namieta, že rozhodnutie nie je náležite odôvodnené a v dôsledku toho nie je ani preskúmateľné. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ktoré zákonné ustanovenie a akého právneho predpisu sa stalo základom záveru súdu. Súd svoj záver vecne ani právne bližšie nešpecifikoval. Z rozsudku nie je zistiteľné, na základe akých údajov a skutočností dospel k názoru, že žalovaný doposiaľ zaplatil v prospech úveru sumu 2 395,- eur, ktorú následne zohľadnil pri určení výšky prisúdenej sumy. Žalobca predložil spolu so žalobu súdu prehľad splácania úveru, z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný zaplatil v prospech úveru pred predčasným zosplatnením sumu istiny 968,19 eur, uhradil celkovú sumu 2 201,54 eur z toho na istinu sumu 968,19 eur, na úroky 1 233,35 eur a teda nie sumu 2 395,- eur ako tvrdí súd. Celkovú uhradenú sumu vo výške 2 201,54 eur žalovaný v konaní ani nijako nespochybnil. Po zosplatnení úveru žalovaný neuskutočnil na úver žiadnu čiastkovú úhradu. Nedostatočné odôvodnené rozhodnutie je nepreskúmateľné, čo je dôvod na jeho zrušenie (viď. iné rozhodnutia všeobecných súdov)

10. Žalobca nesúhlasí ani so záverom súdu, ktorý určil podmienku zmluvy v čl. 5 bod 1 písm. e) za neprijateľnú. Obsahom uvedeného bodu je vyhlásenie, že banka poskytla klientovi informácie v zmysle § 37 ods. 2 zákona o bankách a že pred uzatvorením zmluvy sa klient oboznámil s Obchodnými podmienkami, VOP, Reklamačným poriadkom, Sadzobníkom poplatkov a súhlasí s nimi. Neprijateľné podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, na ktoré ustanovenie odkázal okresný súd, sú podmienky, ktoré obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré podľa zákona, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana. Informácie poskytované bankou klientovi pred uzavretím zmluvy v zmysle ust. § 37 ods. 2, tieto informácie sú obsahom úverovej zmluvy a klient vyhlasuje, že sa s nimi oboznámil pred podpisom zmluvy. Zároveň toto ustanovenie v zmluve klienta upozorňuje na všetky informácie, ktoré mal dostať pred podpisom zmluvy, t.j. pokiaľ niektoré neobdržal, alebo mu neboli zrozumiteľné, mohol požadovať ich (opätovné) poskytnutie. V každom prípade, bod 5.1 písm. e) zmluvy nie je zmluvnou podmienkou, jedná sa len o vyhlásenie klienta o určitých skutočnostiach. Keďže toto ustanovenie nie je podmienkou zmluvného vzťahu, nemôže byť ani neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Žalovaný ani bližšie nevysvetľuje, akým spôsobom bol týmto ustanovením obmedzený jeho prístup k dôkazom (resp. k akým dôkazom), resp. akým spôsobom je na neho týmto ustanovením prenášané dôkazné bremeno. Naopak, banka (žalobca) je povinná zabezpečiť dôkazný prostriedok o splnení svojej povinnosti v zmysle zákona o bankách, bez uvedeného potvrdenia klienta v zmluve, by banka nedokázala zabezpečiť preukázanie splnenia dotknutej povinnosti banky.

11. Žalovaný vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nepodal.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

15. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

16. Ak rozsudok súdu nie je riadne odôvodnený, teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP a v dôsledku toho nie je preskúmateľný súdom vyššej inštancie, je to dôvod na zrušenie rozhodnutia. Požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu. Rozhodnutie súdu musí dať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Podľa názoru odvolacieho súdu, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu tieto atribúty nespĺňa. Treba dať za pravdu odvolateľovi v tom, že odôvodnenie rozhodnutia je neúplné, nejasné a potom nie je ani preskúmateľné, čo možno hodnotiť ako postup súdu, kedy sa nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia odňala strane sporu možnosť konať pred súdom, čo je zákonný dôvod pre zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

17. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu je možné iba sa domnievať, že súd považoval predmetný zmluvný vzťah účastníkov zmluvy za vzťah spotrebiteľský, či vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď v súvislosti s uplatnenými nárokmi žalobcu z tohto vzťahu súd svoje závery opiera resp. argumentuje odkazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V odôvodnení rozsudku totiž chýba akékoľvek právne posúdenie základného zmluvného

vzťahu súdom, toho zmluvného vzťahu, ktorý je východiskový pre závery súdu prijímané v danom spore. T.j. chýba právne posúdenie povahy (charakteru) samotnej zmluvy o úvere. Odôvodnenie rozhodnutia má byť v tomto jednoznačné a uvádzať príslušný právny predpis a jeho právnu normu, pod ktorú súd predmetnú zmluvu priradil. Až potom, keď má súd naisto ustálené (bez ohľadu na tvrdenie strán sporu a aj keby tieto skutočnosti medzi stranami neboli sporné), že ide o spotrebiteľský právny vzťah (právnu kvalifikáciu vykonáva súd), procesný postup súdu sa riadi predpismi na ochranu spotrebiteľa.

18. V posudzovanom prípade súd založil výsledok svojho rozhodnutia na zistených nedostatkoch súdu preloženej zmluvy označenej ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXX“, konkrétne mal v zmluve za nesprávne určenú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa a taktiež na zistení, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku - určil článok 5 bod 1 písm. e) zmluvy za neprijateľnú podmienku zmluvy s odkazom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka.

19. Vo všeobecnosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch nedostatok ročnej percentuálnej miery nákladov (ak v zmluve RPMN nie je uvedená vôbec, alebo je v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa) predstavuje vadu obligatórnych obsahových náležitostí predpísaných zákonom pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spojená so sankciami určenými priamo zákonom. „Odplata za poskytnutie úveru“, je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru zahrňujúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky (resp. akékoľvek náklady) účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru. Ide o tzv. „ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN“ vyjadrujúcu porovnateľné číslo, ktoré má slúžiť spotrebiteľom pre porovnanie ponúk rôznych finančných inštitúcií a tým mu umožniť vybrať si najvýhodnejší úver podľa svojich potrieb, pričom táto sa vypočítava z výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú so spotrebiteľským úverom spojené. Hodnota RPMN sa počíta spôsobom, ktorý striktné určuje zákon. Vid. ust. § 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom pojem celkové náklady spotrebiteľa definoval zákon č. 129/2010 Z. z. v § 2 písm. g) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy tak, že „nimi sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Odvolací súd má zato, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, na základe čoho, akého výpočtu (spôsob výpočtu stanoví špecifický vzorec uvedený v prílohe 2 zákona to treba zdôrazniť) dospel súd prvej inštancie k záveru, že RPMN, ktorá je uvedená v zmluve hodnotou 9,92%, je nesprávne určená v neprospech spotrebiteľa. V tomto je rozhodnutie okresného súdu neodôvodnené a teda ani nie je preskúmateľné, pritom má ísť o rozhodujúcu časť odôvodnenia rozsudku z hľadiska okresným súdom prijatého výsledku rozhodnutia, pretože okresný súd práve na „nedostatku“ RPMN prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Okresným súdom uvádzané dôvody v tejto súvislosti v bode 13. odôvodnenia rozsudku sú zmätočné a nepostačujúce.

20. Uvedenie znenia neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výroku rozhodnutia súdu umožňuje súdu ust. § 298 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého môže súd v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná, v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalobcu uvedeným v jeho odvolaní, že článok 5.1 písm. e) súdu predloženej zmluvy nie je zmluvnou podmienkou, ale vo svojej podstate ide „o vyhlásenie klienta o určitých skutočnostiach“, potom ani nemôže byť toto ustanovenie neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa názoru okresného súdu uvedená formulácia zmluvy mala byť neprijateľná preto, že „v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa - na spotrebiteľa sa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka formulárovou zmluvou a vopred pripravených textom neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania a to v otázke oboznámenia sa so súčasťami úverovej zmluvy, ako aj v otázke oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami, VOP, sadzovníkom poplatkov atď.“ Odvolací súd k tomu dodáva. Hoci aj v danom posudzovanom prípade išlo o formulárovú zmluvu vopred pripravenú žalobcom resp. jeho právnym predchodcom, takýto postup možno považovať za bežný a nie je ničím výnimočný,

keď zmluva je pripravená podľa požiadaviek záujemcu o úver (najmä čo sa týka výšky, doby trvania, termínov splátok, výšky splátok úveru) s tým, že banka vypracuje návrh zmluvy, ktorý je predložený záujemcovi na podpis. Pokiaľ záujemca nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nie je možné meniť (banka o nich nevyjednáva), zmluvu má možnosť nepodpísať. Aj v tomto prípade žalovaný k podpisu zmluvy nebol nútený, išlo o jeho slobodné rozhodnutie. Žalovaný uzavretie zmluvy nepoprel. Tiež možno súhlasiť s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v bode 3 jeho odvolania, že toto ustanovenie v zmluve predovšetkým klienta upozorňuje na tie informácie, ktoré mal dostať pred podpisom zmluvy a pokiaľ niektoré z nich nedostal, alebo mu neboli zrozumiteľné, mohol žiadať ich poskytnutie a tiež, že žalovaný bližšie neozrejmil, akým spôsobom bol týmto ustanovením obmedzený jeho prístup k dôkazom (resp. k akým dôkazom).

21. Rozhodnutie nie je náležite odôvodnené (skutkovo ani právne) a nie je preskúmateľné aj pokiaľ ide o súdom priznané plnenie vo výške 2 405,- eur a taktiež zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti. Z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akých ním vykonaných dôkazov dospel k sume 2 405,- eur, ktorú žalobcovi priznal a tiež k sume zvyšnej časti istiny 1 426,81 eur v ktorej žalobu zamietol. Neurčitý a nezrozumiteľný je aj záver súdu o zamietnutí žaloby čo do „vyčíslených úrokov, nevyčíslených úrokov, nevyčíslených úrokov z omeškania“, rovnakú formuláciu súd použil aj vo výroku II. rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu takáto formulácia výroku nevyjadruje obsah rozhodnutia vo veci tak, aby zo znenia výroku bolo celkom jednoznačne jasné, o čom a ako okresný súd rozhodol (teda v akom rozsahu súd žalobu zamietol), keď ani v odôvodnení rozsudku nie je žiadna zmienka o tom, v akom konkrétnom rozsahu (čo do uplatneného nároku a výšky) súd žalobe žalobcu nevyhovel ohľadom úrokov a úrokov z omeškania. Ani v tejto časti rozhodnutie súdu nespĺňa atribúty odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP, a keďže to má vplyv aj na preskúmateľnosť rozsudku v tejto časti odvolacím súdom, odvolací súd uvedený nedostatok nemohol opomenúť pri svojom rozhodovaní - rozsudok zrušil aj podľa § 389 ods. 1 psím c) CSP. Pokiaľ ide o výrok rozsudku a jeho odôvodnenie treba ust. § 218 ods. 1 veta prvá CSP (týkajúce sa výroku rozhodnutia) a ust. § 220 ods. 2 CSP (týkajúce sa povinnosti súdov odôvodniť svoje rozhodnutia) vykladať a uplatňovať tak, že rozsudok musí obsahovať vo svojom výroku určenie právneho vzťahu alebo práva (vyjadriť obsah rozhodnutia vo veci) tak, aby zo znenia výroku bolo celkom jednoznačne jasné o čom a ako súd rozhodol a v odôvodnení musí obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých je rozhodnutie založené, nevynímajúc konkrétne zákonné ustanovenia (právne posúdenie veci). Presná a výstižná formulácia výroku (určitosť výroku) je aj predpokladom vykonateľnosti výroku.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude úlohou súdu, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné a svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočnými a relevantnými dôvodmi, na ktorých je založené.

23. Zrušenie rozsudku okresného súdu sa týka aj závislého výroku o trovách konania. Keďže prvostupňový súd bude vo veci ďalej konať, rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).